

Til § 61 g

Bestemmelsen i § 61 g er en understregning af forurenere-betaler-princippet. Den fastslår, at enhver, der opbevarer, behandler eller bortskaffer affald, er ansvarlig for, at der ikke herved sker forurening af luft, vand og jord, og i forlængelse heraf må afholde de udgifter, som myndighederne i givet fald må afholde til undersøgelse og afværgeforanstaltninger.

Spørgsmålet om, hvorvidt begrebet affald kan defineres, har siden miljøbeskyttelseslovens ikrafttræden i 1974 med jævne mellemrum været genstand for drøftelser. Senest har Affaldsudvalget i sin betænkning til miljøministeren i 1988 overvejet, om en definition bør indgå i lovgivningen.

Affaldsudvalget konkluderede på grundlag af indgående drøftelser af de såvel administrative som juridiske problemer i forbindelse med en definition at indstille, at der ikke i loven gives en definition af affald.

Begrundelsen for udvalgets beslutning var, at en definition næppe ville være til nogen hjælp i de situationer, hvor der rejses tvivl om, hvorvidt noget er affald. Udvalget anfører, at i sådanne situationer må tilsynsmyndigheden træffe sin afgørelse ud fra en samlet bedømmelse af de foreliggende omstændigheder. Endvidere bemærkes det, at det må være op til den pågældende virksomhed m.v. at godtgøre, at restprodukter, genstande eller materialer, som efter tilsynsmyndighedens bedømmelse har karakter af affald, ikke skal behandles som affald, fordi »affaldet« anvendes miljømæssigt forsvarligt som led i en produktion.

Til illustration af et af problemerne i forbindelse med en definition af affald som grundlag for lovgivningen kan det nævnes, at et materiale, der af en virksomhed eller en borger i en situation opfattes som affald, og som ejeren derfor ønsker at skille sig af med, ikke nødvendigvis af en anden virksomhed eller borger i en tilsvarende situation vil blive opfattet som affald. Begrebet affald indbefatter således en subjektiv vurdering.

Alene på grund af ovennævnte forhold vil det ikke være muligt at udarbejde en præcis og juridisk anvendelig definition af affald.

I øvrigt er det Miljøstyrelsens generelle opfattelse, at en definition af affald ikke i sig selv har noget formål, men at affaldsbestemmelserne skal ses i sammenhæng med lovens formålsbestemmelser. Begrundelsen herfor er, at affaldets karakter med hensyn til materialesammensætning, mængde og forureningspotentialer hele tiden ændrer sig. Det, der derfor i lovgivningssammenhæng er brug for, er dels generelle regler, hvor en definition er umulig, og dels detaljerede regler indeholdende angivelse af, hvilke stoffer, materialer og produkter der omfattes af reglerne.

Til nr. 9

Der henvises til de almindelige bemærkninger.

Til nr. 10

Til § 62 b

Denne bestemmelse fastslår, at bortskaffelsen af affald som udgangspunkt er en kommunal opgave. Det skal i denne forbindelse fremhæves, at kommunalbestyrelsen i medfør af de allerede udstedte bekendtgørelser efter den eksisterende miljøbeskyttelseslov og genanvendelseslov kan vedtage etablering af de affaldsordninger, herunder indsamlingsordninger for kildesorterede materialer, diverse behandlingsanlæg, konkrete anvisningsordninger osv., som vurderes nødvendige og hensigtsmæssige af hensyn til et affaldsbortskaffelsessystem i overensstemmelse med lovens formålsbestemmelser.

Forpligtelsens omfang vil dog afhænge af de regler, der udarbejdes med hjemmel i § 62 e. Således er der i henhold til § 62 e mulighed for at udarbejde særlige regler om bortskaffelse af bestemte affaldstyper, f.eks. kraftværkernes restprodukter, således at kommunerne fritages for ansvaret for disse affaldstyper. Det affald, som kommunerne herefter får ansvar for, skal styres ved hjælp af indsamlingsordninger og anvisningspligt. Endvidere er bestemmelsen hjemmel for bekendtgørelsen om bortskaffelse af affald. Denne bekendtgørelse indeholder regler om kommunalbestyrelsens pligt til og mulighed for at etablere indsamlingsordninger for forskellige affaldstyper og om grundejeres, virksomheders m.fl.s pligt til at benytte sådanne ordninger.

Endelig skal bestemmelsen være hjemmel for regler om indsamling af genanvendelige materialer og produkter, dvs. sådanne regler, som hidtil er blevet udstedt med hjemmel i § 11 i lov om genanvendelse og begrænsning af affald.

Af hensyn til at sikre en miljømæssigt optimal bortskaffelse af affald og en forsvarlig indretning og drift af de af loven omfattede anlæg kan der være behov for et detaljeret kendskab til såvel kvalitet som kvantitet af forskellige krav til erhvervsvirksomheder og andre om særlig behandling af affaldet inden aflevering, om foretagelse af undersøgelser af miljømæssige risici i forbindelse med affaldet, om detaljerede oplysninger om affaldets sammensætning og mængde.

I medfør af stk. 4 kan kommunalbestyrelsen forbyde konkurrerende indsamlingsordninger for affald, der er omfattet af eksisterende kommunale indsamlingsordninger eller indsamlingsordninger, der er iværksat efter kommunalbestyrelsens bemyndigelse.